

örök és vannak az álladalmi urdalmakon kívül más uradalmak is, melyeken az erdőörök oktatásügye szaktársaink tevékenységére igen nagy teret nyujt, azon óhajjal zárom soraimat, miszerint tegyünk félre minden gyengeségeket sejtető czélzásokat, és segítsük egymást közös bajainkban, mert egy a czélunk, és amugy is sok az ellenségünk.

Temesvárt, 1878. évi januárius 10-én.

Scheint.

Egyesületi előterjesztés a kereskedelmi ministeriumhoz a vadak bevitele ellen a német vámvonalon emelt tilalom megszüntetése tárgyában.

Az Országos Erdészeti-Egyesület arról értesülvén, hogy a hazánkban felmerült marhavész esetek következtében a német birodalmi vámvonalon a lelőtt szörmés vadak, u. m. : szarvas, őz és nyúl nem bocsáttatnak be, s ez által a külföldre is utalt hazai vadkereskedés érzékeny károsodást szenved : kötelességének ismeri a nagyméltóságú ministeriumot mély tisztelettel megkérni arra, miszerint, tekintettel a jelen vadászati idény még hátralévő rövid tartamára, lehető legegőbb intézkedni méltóztatnék az iránt, hogy legalább azon szörmés vadak, melyek hatósági igazolványok hiteles bizonyítása szerint teljesen vészmentes vidékekről küldetnek, s így a szarvasmarhák után felvehetett fertőzéstől mentek a német birodalmi vámvonalon akadály nélkül átbocsáttassanak.

Kérelmünk indokolására van szerencsénk még megemlíteni, hogy a marhavész hazánkban nem lévén általános, nem lehet indokoltnak és jogosnak ismerhetni azt, hogy oly inkább helyhez kötve élő vadak, melyek vészmentes vidékekről származnak, a kereskedésből kizárassanak, s ez által az erdőbirtokosok és

vadászattulajdonosok érdeke sújtassék; hogy a marhavész hazánknak eddigelé csak oly vidékein lépett fel, melyekről vadkereskedés általában nem üzetik, s hogy különben is téli idény lévén, a fertőzhetés valószínűsége is sokkal csekélyebb, és így az oly helyekről származó vadakra, melyek nem a marhavész vidékén ejtettek, nem lehet elegendő ok a kereskedelmi forgalom megakadályozására.

Budapest, 1877. december 10.

Tőzsdei szabály a magyar gubacs szállítására.

19. *) §. A gubacs — ha más kikötés nem történt — 100 kilogramm egységsúly szerint árultatik, minden 500 kilogrammnyi mérés után 2 kilogrammnyi túlsúlylyal.

20. §. Első minőségü gubacs (Prima-Knoppern) alatt meg nem ázott, s jól kezelt és idegen keverék nélküli áru értetik.

21. §. Második minőségü gubacs (Secunda-Knoppern) alatt oly gubacs értetik, a mely vagy az eső, vagy valamely más befolyás és behatás következtében szenvedett.

22. §. Harmadik minőségü gubacs (Tertia-Knoppern) alatt a második minőségünél még nagyobb fokban megromlott áru értetik.

23. §. Az eladó még azon esetben is, ha a vevő az árut előlegesen meg szemlélte és jó minőségünek találta, az áru egyenlő voltáért (Egalität) minden körülmények között felelős marad. S ezen szabály áll nem csak a zsákolatlan (alla rinfusa) hanem a zsákokban szállítandó árura nézve is.

*) Ezen szabályt a „Budapesti Közlöny“ f. é. 2-ik számából vesszük át, s a §. szám azért kezdődik itt 19-en, mert a megelőző 18 a tölgy- és luczkéregre vonatkozó azon szabályokat tartalmazza, melyeket lapunk mult évi XII. füzetében közöltünk, s melyek 9. §-ához azt kívánjuk még pótolni, hogy a kéregre vonatkozó mintavétel mint a Közlönyben lévő szabályzat tartalmazza, nem csak bíróság, de a kir. közjegyző által is teljesíthető.